Eibar i València, una doble oportunitat per fer d'Europa una realitat

Des que Machín és a la banqueta, el Girona ha enllaçat dos partits a Montilivi en vuit ocasions i en dues ha aconseguit el ple de victòries

És ara o mai. Si es vol anar a Europa, ja no val a badar. I l'ara és a Montilivi. Per partida doble. Resten tres jornades perquè s'acabi la Lliga, el Girona és novè amb 48 punts i necessita sumar-ne tants com sigui possible per superar a Sevilla i Getafe per alçar-se fins la setena plaça. No hi ha volta de full. Començant per aquesta jornada i, de passada, la següent. Totes dues a l'estadi. El calendari ha estat capritxós i dibuixa un tram final de campionat en què l'equip es jugarà les seves aspiracions europees davant la seva afició. Això no és garantia de res, però sempre és millor intentar guanyar a casa que no pas haver-ho de fer a camp contrari. Passar, pot passar de tot. Encara que des que Machín entrena el Girona, que aquestes situacions han anat prou bé. Hi ha precedents de tota mena, tot i que les victòries solen ser-ne les protagonistes.

Només cal fer un repàs als últims quatre anys i comprovar-ho. Han estat 8 vegades les que els gironins, amb el sorià a la banqueta, han enllaçat un parell de partits consecutius a l'estadi, encara que sigui en competicions diferents. Hi ha ratxes per a tots els gustos. Més bones que no pas dolentes. El contrast queda clar aquest any. Per engegar la temporada, per exemple, es va rebre sense aturador a l'Atlètic de Madrid i el Màlaga, en les dues primeres jornades del campionat. El balanç, 4 punts de 6, amb un empat contra el conjunt matalasser (2-2) i el triomf sobre els andalusos (1-0). Diferent va ser la història quan hi va haver la Copa pel mig. Es va perdre amb el Llevant en aquesta competició (0-2) i pocs dies després es guanyava al Reial Madrid a la Lliga (2-1). Això, traduït a la competició domèstica, seria un 3 de 6. Potser insuficient si es vol anar a Europa.

Més bones van ser les ratxes del curs passat a Segona A. 3-0 al Numància i 1-1 amb el Tenerife, encara que es va sumar un ple de victòries contra Còrdova i Sevilla Atlètic (tots dos per 2-0). També es van guanyar dos partits de manera consecutiva a Montilivi la temporada anterior (15/16). En aquest cas, golejant sense pietat el Ponferradina (4-0) i tombant el Bilbao Athletic una setmana després (2-1). Això sí, aquell mateix any, es va viure la situació oposada quan Còrdova i Elx s'emportaven els tres punts (1-2 i 0-1, respectivament) en pocs dies de diferència.

Al curs 14/15, el rendiment va ser una mica més discret. Això sí, no es va perdre cap partit. Primer, un parell d'empats consecutius: 2-2 amb l'Albacete i 0-0 contra el Sabadell. I després, doble enfrontament amb el Tenerife, a la Lliga i també a la Copa: 2-0 i 0-0.

Entre aquesta i la setmana vinent el Girona de Machín enllaçarà dos partits a casa per novè cop. Primer es rebrà

un Eibar que té poquíssimes opcions d'entrar a Europa. I després, un València que té el quart lloc pràcticament assegurat. Si els resultats acompanyen, Europa passarà per Las Palmas [/esports/futbol/primera-divisio/las-palmas/]. On l'equip local ja sap que l'any vinent jugarà a Segona.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/05/01/eibar-valencia-doble-oportunitat-deuropa/910830.html?utm_source=rss